

[Hanne Reintoft.]

kan vælge mellem primærkommune og amtskommune, selv om vi selvfølgelig får en del dobbeltadministration med det. Men jeg vil godt vide helt nøjagtigt, hvad ministeren havde tænkt sig med hensyn til oplysning om det, for jeg har en formodning om, at mange kvinder nødigt vil i primærkommunen, ikke mindst ude i de lidt mindre kommuner, og skal hun i primærkommunen for at få besked om, at hun også kan gå til amtskommunen, tror jeg ikke, det får den fordel, hvis hun ønsker anonymitet, som vi måske kunne sikre hende ved at give hende valgfriheden. Derfor vil jeg gerne have, at vi lige får det klaret. Det er måske mere egnet til behandling i udvalg, men jeg synes i hvert fald, der her er et lille problem.

Vi kan godt — i modsætning til fru Ebba Strange — acceptere, at det skal være amtskommunen, der skal administrere svangerskabslov og sterilisationslov. Her er jeg for min del en lille smule bekymret ved valgfriheden, for er der noget, der har redet abortbedømmelserne i dette land, har det været uensartet praksis. Vi har haft så forskellig praksis fra Hjørring til København osv., og jeg er lidt bange for at dele det op på flere forskellige institutioner, fordi jeg tror, det så vil hæmme os fremover.

Abel (CD):

Mit parti er desværre ikke repræsenteret i socialudvalget, men vi synes, det er interessante spørgsmål, som har været rejst af flere af ordførerne, og vi glæder os til at følge udvalgets arbejde og se besvarelsen af disse spørgsmål i den betænkning, som kommer fra udvalget.

I modsætning til fru Hanne Reintoft har vi i mit parti principielt intet imod, at man nedlægger mødrehjælpsinstitutionerne. Jeg synes, at det blot er en følge af bistandsloven, og vi kan tilslutte os.

Justitsministeren (Orla Møller):

Fru Elsebeth Kock-Petersen stillede mig et spørgsmål angående problemerne omkring adoptionerne, og hertil vil jeg gerne sige to ting ganske kort.

Den nuværende adoptionslov rummer regler om fastsættelse af adoptionssagers behandling rent administrativt. Det vil sige,

at de problemer, man kan komme til at stå over for, kan klares, indtil — og det er det andet, jeg gerne vil have lov at sige — man på grundlag af den betænkning, der er kommet fra ministeriets adoptionsudvalg, vil være i stand til at fremsætte et forslag om adoptionslov. Vi har den forhåbning i ministeriet, at det vil kunne ske engang i løbet af folketingsåret 1975-76.

Til fru Ebba Strange kan jeg sige, at hvis jeg er i stand til at læse det, der står i lovforslaget, så betyder det, at stk. 2 bliver stående, og dermed skulle problemet altså være ude af verden.

Jeg har den samme opfattelse som fru Hanne Reintoft, jeg tror, at det vil være rigtigt at fastholde, at man henvender sig til amtskommunen i forbindelse med svangerskabsafbrydelser, også på grund af denne større mulighed for den ensartede praksis. Men det er da naturligt, at rejses der problemer her ved begyndelsen af behandlingen af lovforslaget, er jeg parat til at drøfte dem videre i udvalg.

Fru Hanne Reintoft stillede mig også et direkte spørgsmål om mulighederne for at give oplysning om disse valgmuligheder. Jeg er fuldstændig klar over, at vi bliver nødt til at drøfte yderligere, hvordan vi kan give oplysning om disse muligheder. Der er jo nemlig ikke noget ved, rent ud sagt at give en mulighed for anonymitet, hvis de pågældende ikke får noget at vide om, at man kan klare sagen på denne måde. Jeg står dog ikke med noget konkret forslag i dag om, hvordan dette kan lade sig gøre, men også det spørgsmål er jeg indstillet på at være med til en drøftelse af i udvalget ligesom alle de øvrige.

Jeg vil gerne takke for en meget stærk tilslutning og håbe på et hurtigt udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.